

Recomandarea AAC pentru o viziune pentru acvacultură în 2040

AAC 2025-08

septembrie 2025

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC) își exprimă recunoștința pentru sprijinul

Recomandare pentru o viziune pentru acvacultură în 2040

Index

Index	2
I. Introducere.....	3
II. Context	3
III. Recomandări	9
Avizul Consiliului consultativ pentru piețe (MAC)	12

I. Introducere

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC) salută Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar 2040, dar AAC nu sprijină elaborarea unei viziuni comune pentru pescuit și acvacultură.

AAC subliniază faptul că acvacultura, ca sector primar de producție alimentară, este mai mult comparabilă cu agricultura (activitate agricolă) decât cu pescuitul (activitate de vânătoare).

AAC își reiterează îngrijorarea cu privire la faptul că UE are o politică agricolă comună și o politică comună în domeniul pescuitului, dar nu și o politică comună în domeniul acvaculturii și face trimitere la recomandarea AAC privind o reformă a politicii UE în domeniul acvaculturii¹, menită să sporească angajamentul factorilor de decizie din statele membre de a dezvolta o acvacultură durabilă prin plasarea acvaculturii pe picior de egalitate cu agricultura și pescuitul.

O viziune „comună” pentru pescuit și acvacultură implică o continuare a politicii actuale a UE, în care acvacultura continuă să fie gestionată ca o „anexă” la politica în domeniul pescuitului.

AAC consideră că acvacultura trebuie să aibă o viziune de sine stătătoare, care să nu fie combinată cu pescuitul, pentru a recunoaște contribuția strategică a sectoarelor la autonomia alimentară, securitatea alimentară și reziliența.

Pe termen lung, AAC favorizează o politică alimentară comună care aliniază politicile privind oferta și cererea. Decizia Comisiei de a elabora viziuni separate pentru agricultură și pescuit indică faptul că Comisia intenționează să mențină politicile alimentare primare izolate.

AAC remarcă faptul că Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar nu face referire la strategia „De la fermă la consumator” sau la un cadru legislativ pentru un sistem alimentar durabil și concluzionează că Comisia a abandonat aceste inițiative.

II. Context

Un sistem alimentar mai sănătos trebuie să ofere tuturor alimente adecvate din punct de vedere nutrițional, sigure, accesibile, durabile și care respectă starea de întreținere a animalelor. Alimentele acvatice ar trebui să joace un rol cheie în această schimbare.

Sistemele alimentare afectează oamenii, animalele și planeta. Există o nevoie urgentă de a promova sisteme alimentare durabile care să fie în beneficiul oamenilor, inclusiv prin promovarea mijloacelor de subsistență pentru agricultori și producători și prin satisfacerea cererilor consumatorilor; al planetei, prin producția alimentară durabilă; și al animalelor, prin promovarea celui mai înalt nivel al stării de întreținere a animalelor și prin promovarea dezvoltării de alimente pe bază de plante și de animale care respectă starea bună de întreținere.

Agricultura și alimentația, inclusiv acvacultura, sunt sectoare strategice pentru Uniune, furnizând alimente sigure și de înaltă calitate pentru 450 de milioane de europeni și jucând un rol-cheie în securitatea și durabilitatea alimentară globală.

¹ Consiliul consultativ pentru acvacultură, 2024. Recomandare pentru o reformă a politicii în domeniul acvaculturii <https://aac-europe.org/en/publication/aac-recommendation-for-an-aquaculture-policy-reform/>

Alimentele acvatice ca sursă de proteine pentru alimente și furaje au potențialul de a avea o amprentă redusă de carbon, iar sectorul are un rol important de jucat în construirea unui sistem alimentar durabil.

AAC regretă faptul că Comisia a renunțat la inițiativa sa politică privind o lege-cadru legislativă pentru sisteme alimentare durabile, deoarece se aștepta ca aceasta să încurajeze tranziția către un sistem alimentar sănătos, echitabil și ecologic, axat pe diete sănătoase cu produse animale „mai puține și mai bune”, de care ar beneficia toți actorii din lanțul valoric. Acesta a subliniat, de asemenea, necesitatea unei abordări holistice a sistemelor alimentare, subliniind interconexiunea dintre oamenii sănătoși, planeta sănătoasă și starea de întreținere a animalelor, în conformitate cu prioritățile tot mai mari ale consumatorilor.

Necesitatea de a trece la practici durabile de consum și producție a fost recunoscută și la nivel internațional, cel mai recent fiind documentul Comitetului consultativ științific al COP28 al ONU², publicat la începutul anului 2025.

Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar oferă oportunitatea de a realiza ambiția „De la fermă la consumator” de a crea un sistem agroalimentar durabil, competitiv și rezilient. Pentru ca această viziune să fie holistică, ea trebuie completată cu o viziune pentru acvacultură, pentru a aborda diferitele situații din aprovizionarea UE cu produse agricole și acvatice.

Producția agricolă mondială a crescut timp de decenii, însă insecuritatea alimentară este în creștere la nivel global.³ În 2023, 733 de milioane de persoane au fost afectate de malnutriție, iar 2,8 miliarde de persoane nu și-au putut permite o dietă sănătoasă. Tendința de creștere a insecurității alimentare este determinată de schimbările climatice, conflicte, creșterea prețurilor la alimente, creșterea inegalității veniturilor și o creștere rapidă a populației mondiale.

Politicile alimentare ale UE au fost izolate, ceea ce a condus la prețuri care nu reflectă costul real al alimentelor.

Producția UE a crescut de la 642 000 de tone în 1980 la 1 315 000 de tone în 2000⁴, dar de atunci a stagnat în pofida strategiilor succesive ale Uniunii, iar cadrul politic actual nu s-a dovedit eficient în valorificarea potențialului sectorului acvaculturii din UE de a crește și de a satisface cererea UE.

UE importă de peste două ori mai multe fructe de mare decât produce, iar datele recente arată un declin al producției tuturor speciilor importante, cu excepția doradei și a bibanului-de-mare.⁵

Apa curată și sănătoasă este baza unei producții de acvacultură durabile. Cu toate acestea, doar 37% din corpurile de apă de suprafață din Europa au o stare ecologică bună sau ridicată⁶, iar o mare parte din speciile și habitatele marine evaluate au o stare de conservare nefavorabilă.⁷ Schimbările

² https://www.unfoodsystemshub.org/docs/unfoodsystemslibraries/sac/sac-theme-2-policy-brief.pdf?sfvrsn=73a9da4e_1

³ <https://thedocs.worldbank.org/en/doc/40ebbf38f5a6b68bfc11e5273e1405d4-0090012022/related/Food-Security-Update-113-February-14-2025.pdf>

⁴ O strategie pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene, COM(2002) 511 final.

⁵ The European Fish Market 2024 (Piața europeană a peștelui 2024), EUMOFA, 2024.

⁶ <https://www.eea.europa.eu/en/newsroom/news/state-of-water>

⁷ <https://www.eea.europa.eu/publications/europes-marine-biodiversity-remains-under-pressure>

climatice, pierderea biodiversității și poluarea amenință din ce în ce mai mult reziliența mediilor acvatice și a comunităților locale.

Producătorii de acvacultură se confruntă cu o creștere a costurilor factorilor de producție⁸, cu doar creșteri moderate ale prețurilor la poarta fermei.⁹ În același timp, acestea se confruntă cu concurența importurilor ieftine produse cu standarde mai scăzute ale stării de întreținere a animalelor, de mediu și sociale. Fermierii care trec la modele de producție mai durabile se confruntă cu o cerere limitată pentru produsele lor.

Tinerii fermieri sunt deosebit de vulnerabili în rândul producătorilor primari și sunt conștienți de faptul că sunt necesare soluții inovatoare pentru ca sistemele de producție să se adapteze la schimbările climatice și la durabilitatea alimentară.¹⁰ Aceștia identifică barierele care îi îndepărtează pe colegi de acvacultură, inclusiv birocrăția complexă, reputația slabă în ceea ce privește rentabilitatea și concurența loială, precum și lipsa de formare, sprijin și finanțare disponibile.

Unele sisteme de acvacultură contribuie la biodiversitatea zonelor umede și a habitatelor acvatice și furnizează servicii ecosistemice pe lângă produsele alimentare acvatice sănătoase. Beneficiile de mediu ale acestor sisteme nu sunt recunoscute sau compensate. Acest lucru introduce un dezavantaj competitiv, iar producția lor continuă să scadă.

Producătorii de acvacultură la scară mică se confruntă cu mai multe provocări legate de sarcinile administrative și de concurența prețurilor.¹¹ Acestea sunt, de asemenea, vulnerabile, deoarece marii comercianți cu amănuntul preferă să se aprovizioneze dintr-un singur loc de la angroșiști și întreprinderi de prelucrare, care, la rândul lor, preferă să se aprovizioneze de la un număr limitat de ferme mari pentru a garanta volume, prețuri și o gamă largă de alimente.

Cadrul legislativ al UE privind acvacultura este complex, iar legislația aplicabilă mai puțin birocratică, inclusiv cea privind agricultura și alimentația, nu este specifică sectorului acvaculturii.¹²

Schimbările climatice afectează acvacultura europeană, iar fermierii trebuie să pună în aplicare măsuri de adaptare și de atenuare, însă barierele persistente împiedică adaptarea. Procedurile de

⁸ Aranda, M, Oanta, G, Le Gallic, B, Sobrino-Heredia, JM, Arantzamendi, L, Andrés, M, Iriondo, A & G Gabiña 2024, Research for PECH Committee – Policy options for strengthening the competitiveness of the EU fisheries and aquaculture sector (Cercetare pentru comisia PECH - Opțiuni de politică pentru consolidarea competitivității sectorului pescuitului și acvaculturii din UE), Parlamentul European, Departamentul de politici structurale și de coeziune, Bruxelles. [Link](#)

⁹ EUMOFA Price Structure in the Supply Chain (Structura prețurilor în lanțul de aprovizionare). Studii de caz. 2024, Biban-de-mare european, [Link](#). 2023, Păstrăv mare, [Link](#). 2022, Doradă, [Link](#). 2021, Păstrăv porție, [Link](#).

¹⁰ AAC Recommendation on promoting the involvement of young professionals in aquaculture (Recomandarea AAC privind promovarea implicării tinerilor profesioniști în acvacultură). AAC 2023-12. <https://aac-europe.org/en/publication/aac-recommendation-on-promoting-the-involvement-of-young-professionals-in-aquaculture/>

¹¹ CSTEP. 2021. Criteria and indicators to incorporate sustainability aspects for seafood products in the marketing standards under the Common Market Organisation (Criterii și indicatori pentru integrarea aspectelor legate de durabilitatea produselor marine în standardele de comercializare din cadrul organizării comune a pieței) (CSTEP-20-05).

¹² Cadrul administrativ și de reglementare pentru acvacultură. Document de lucru al serviciilor Comisiei, 2024. [Link](#)

reglementare și administrative întârzie investițiile, accesul la spațiu și apă împiedică relocarea instalațiilor, iar procedurile de autorizare limitează disponibilitatea medicamentelor veterinare etc.

Unele strategii-cheie pentru mediu la nivelul statelor membre nu au luat în considerare în mod corespunzător acvacultura, inclusiv strategiile marine, planurile de gestionare a bazinelor hidrografice, punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim și cadrele de acțiune Natura 2000.¹³

Țările pot avea mai multe autorități care gestionează procedurile administrative de acordare a licențelor,^{14,15} și există o lipsă de obiective și indicatori pentru orientarea eficientă a sprijinului financiar al UE pentru acvacultură.¹⁶ În plus, acvaculturii i se acordă o prioritate politică mai mică decât agriculturii și pescuitului.

Cererile consumatorilor nu au fost suficient luate în considerare. Conform Eurobarometrului¹⁷ 2025 privind produsele pescărești și de acvacultură, atunci când cumpără produse alimentare acvatice, consumatorii acordă prioritate, după costuri, calității și prospețimii unui produs, originii, etichetelor și impactului ecologic, social și etic.

Un sondaj Eurobarometru 2023¹⁸ a arătat că 6 din 10 europeni caută etichete care să identifice produsele provenite din sisteme de creștere care respectă starea de întreținere a animalelor atunci când cumpără produse alimentare. Cel mai recent Eurobarometru privind starea de întreținere a animalelor¹⁹ subliniază, de asemenea, că peste 8 din 10 europeni consideră că situația actuală, în care importurile de produse de origine animală nu trebuie să respecte standardele UE privind starea de întreținere a animalelor, trebuie schimbată, fie prin impunerea unor cerințe de import, fie printr-un sistem de etichetare foarte strict.

Cu toate acestea, după cum se subliniază în evaluarea inițială a impactului inițiativei privind cadrul sistemului alimentar durabil²⁰, nu există suficiente mecanisme de politică pentru a promova furnizarea de alimente sănătoase și durabile, inclusiv acvacultura, și pentru a le orienta către criterii importante pentru aceștia.

Acvacultura din UE este sprijinită de Comisia Europeană, în special prin intermediul Orientărilor strategice neobligatorii pentru o acvacultură europeană mai competitivă și mai durabilă pentru 2030.²¹ Orientările subliniază faptul că sectorul acvaculturii din UE are un rol deosebit de jucat în contribuția la tranziția către sisteme alimentare durabile. Aceștia subliniază, de asemenea, că

¹³ Curtea de Conturi Europeană. 2024. Politica UE în domeniul acvaculturii: Producție stagnantă și rezultate neclare în ciuda creșterii finanțării UE. Raport special 25. [Link](#)

¹⁴ Comisia Europeană. 2022. Accesul la spațiu și apă pentru acvacultura marină. [Link](#)

¹⁵ Comisia Europeană. 2024. Accesul la spațiu și apă pentru acvacultura de apă dulce și terestră. Document de lucru al serviciilor Comisiei. SWD(2024) 281 final. [Link](#)

¹⁶ Curtea de Conturi Europeană. 2024. Politica UE în domeniul acvaculturii: Producție stagnantă și rezultate neclare în ciuda creșterii finanțării UE. Raport special 25. [Link](#)

¹⁷ <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3213>

¹⁸ <https://www.eurogroupforanimals.org/news/special-eurobarometer-animal-welfare-eu-citizens-give-strong-impetus-deliver-all-animal>

¹⁹ <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2996>

²⁰ https://food.ec.europa.eu/document/download/efad46c1-0813-443f-8670-83e278206084_en?filename=f2f_legis_iia_fsfs_5902055.pdf

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM:2021:236:FIN>

avansarea către o durabilitate competitivă oferă sectorului o oportunitate economică semnificativă, în special având în vedere atenția tot mai mare acordată de public amprentei de mediu a produselor de pe piață și stării de bună întreținere a animalelor.

Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură poate sprijini statele membre în promovarea unei oferte sănătoase și durabile de produse de acvacultură.

Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar recunoaște că acvacultura se confruntă cu aceleași provocări ca și restul sistemului alimentar, dar și cu provocări unice, cum ar fi dependența de importuri. Acesta subliniază faptul că Comisia se va asigura că viitoarele propuneri legislative privind starea de întreținere a animalelor aplică aceleași standarde pentru produsele fabricate în UE și pentru cele importate din țări terțe, abordând, de asemenea, aspectele legate de aplicare și preocupările exprimate de cetățenii UE.

Viziunea include mai multe acțiuni pentru a remedia aceste provocări, care ar trebui să se aplice acvaculturii. De asemenea, acesta face bilanțul viziunii viitoare pentru sectorul pescuitului și acvaculturii, cu perspectiva anului 2040, pentru a asigura competitivitatea și durabilitatea acestuia pe termen lung, care ar trebui să cuprindă măsuri complementare pentru a sprijini rolul sectorului acvaculturii într-un sistem alimentar durabil și competitiv.

Viziunea pentru acvacultură în 2040

Mai multe măsuri generice din viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar pot fi incluse în viziunea pentru acvacultură. Acest lucru reflectă faptul că agricultura poate avea loc pe uscat și într-un mediu acvatic, în timp ce pescuitul, ca activitate de vânătoare, se confruntă cu condiții diferite.

Viziunea agroalimentară se aplică, de asemenea, acvaculturii, cu o inserție referitoare la aprovizionarea și securitatea alimentară acvatică. Viziunea se referă la excedentul comercial de 70 de miliarde EUR privind produsele agroalimentare și la dependența Uniunii de produse alimentare acvatice importate. Deficitul comercial al Uniunii în 2023 se ridică la 22 de miliarde EUR.²² Acvacultura este esențială pentru reducerea deficitelor comerciale și contribuie la aprovizionarea și securitatea alimentară acvatică, iar acest lucru ar trebui să se reflecte în viziune.

În 2022, UE a importat 2,2 milioane de tone și a produs 1,1 milioane de tone de produse de acvacultură.²³ Creșterea producției de acvacultură a UE cu 75 000 de tone pe an va reduce (*ceteris paribus*) dependența de importuri cu 50% și va contribui astfel la obiectivul Uniunii de creștere a autonomiei alimentare, a securității alimentare și a rezilienței.

Viziunea ar trebui să alinieze viabilitatea economică a sectoarelor cu cerințele de mediu, sociale și de stare de întreținere a animalelor și să alinieze schemele de sprijin pentru agricultură și acvacultură.

²² The EU fish market 2024 (Piața de pește din UE 2024), EUMOFA.

²³ Ibid.

Evaluarea intermediară în curs de desfășurare a orientărilor strategice relevă trei eșecuri critice în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor, astfel cum au fost identificate și detaliate în recomandarea AAC privind al doilea proiect de raport²⁴:

- a) Date privind producția de acvacultură (orientări de referință și ulterioare pentru producția de acvacultură).
- b) Accesul la spațiu și apă și cadrul de reglementare și administrativ.
- c) Planurile strategice naționale multianuale (PSNM) ale statelor membre.

Eșecurile de punere în aplicare persistă de mai bine de un deceniu, iar aceasta nu este prima dată când Comisia elaborează o viziune pentru acvacultură. Ambițiile Uniunii în ceea ce privește acvacultura au eșuat din 2002, după cum se precizează în recomandarea AAC privind reforma politicii. Motivul care stă la baza acestei situații este eșecul persistent al implementării.

O nouă viziune 2040 nu va avea niciun impact dacă eșecurile de punere în aplicare nu sunt recunoscute și rezolvate.

AAC reamintește câteva recomandări suplimentare din ultimii ani, care abordează probleme importante rămase nerezolvate și care trebuie luate în considerare în viziune. Acestea includ, de exemplu:

- Circularitatea hranei pentru pești.
- Acvacultura cu troficitate redusă (LTA) și acvacultura cu impact redus (LIA) și serviciile ecosistemice ale acestora.
- Acvacultură ecologică.
- Legea privind sănătatea animală.
- Starea bună de întreținere a animalelor acvatice.
- Valorificarea subproduselor de acvacultură.
- Informarea consumatorilor în sectorul HORECA.
- Norovirus în creșterea crustaceelor.
- Condiții de concurență echitabile.
- Pactul privind oceanele.
- Evaluarea intermediară a orientărilor strategice.

Orientările strategice includ mai multe acțiuni ale Comisiei privind măsurile de sprijin, cum ar fi elaborarea de documente de orientare fără caracter obligatoriu și de bune practici. Acest lucru reflectă

²⁴ Consiliul consultativ pentru acvacultură, 2025. Recomandarea privind al doilea proiect de raport referitor la evaluarea intermediară a orientărilor strategice pentru acvacultura UE și a planurilor strategice multianuale <https://aac-europe.org/en/publication/aac-recommendation-on-the-second-draft-report-on-the-mid-term-assessment-of-the-strategic-guidelines-for-eu-aquaculture-and-the-multiannual-strategic-plans/>

faptul că statele membre au competențe în majoritatea aspectelor legate de acvacultură și utilizarea coordonării strategice pentru a atinge obiectivul PCP în toate statele membre.

Realizarea unei noi viziuni ambițioase și cu impact pentru acvacultură va necesita servicii diferite din partea Comisiei și o reorganizare. AAC prevede necesitatea de a înființa o unitate de politică în domeniul acvaculturii în cadrul DG MARE, care să aibă legături strânse cu alte direcții generale relevante, pentru a realiza viziunea.

ACC reiterează necesitatea de a stabili obiective obligatorii, cuantificate și în creștere progresivă ale Uniunii pentru aprovizionarea cu produse de acvacultură durabile, luând în considerare diferitele tipuri de acvacultură din UE. Acest lucru necesită implicarea factorilor de decizie și nu a autorităților, a oamenilor de știință și a altor părți interesate din afara politicii.

AAC consideră că viziunea propusă pentru acvacultură în 2040 marchează o etapă importantă în ambițiile Comisiei privind acvacultura. Strategiile UE în domeniul acvaculturii, bazate pe măsuri fără caracter obligatoriu, au eșuat din 2002, iar autosuficiența Uniunii în ceea ce privește alimentele acvatice a scăzut din 2014. A face același lucru în mod repetat și a te aștepta la rezultate diferite nu sunt strategii viabile.

III. Recomandări

Recomandări

Pentru Comisia Europeană:

1. Utilizați viziunea privind agricultura și alimentația ca model-cadru pentru viziunea privind acvacultura.
2. Adaptarea și modificarea viziunii agroalimentare la acvacultură după cum urmează (*text îngroșat*):

Uniunea din 2040 trebuie să fie un loc în care producția de **acvacultură** prosperă pe întreg continentul nostru, în toată diversitatea **sa**. Un loc în care **acvacultura** este atractivă pentru generațiile viitoare, iar sectorul este competitiv, rezilient, pregătit pentru viitor și echitabil.
Uniunea din 2040 produce mai multe alimente acvatice din acvacultură decât importă.

3. Să se asigure că acvacultura este inclusă în toate acțiunile stabilite în Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar, acolo unde este cazul, inclusiv, dar fără a se limita la:
 - O plasă de siguranță unitară pentru a proteja sectorul agroalimentar în fața provocărilor globale.
 - Un plan european de adaptare la schimbările climatice.
 - O propunere legislativă pentru consolidarea rolului achizițiilor publice. Această propunere ar trebui să vizeze promovarea unor criterii sociale, de mediu și de stare de întreținere a animalelor obligatorii.
 - O revizuire a directivei privind practicile comerciale neloiale și a regulamentului privind organizarea comună a pieței.
 - Un dialog alimentar anual cu actorii din sistemul alimentar.

- Revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice pentru alinierea politicilor privind oferta și cererea.
 - O revizuire a sistemului școlar al UE.
 - O actualizare a legislației UE privind starea de întreținere a animalelor, inclusiv aplicarea standardelor de mediu și de stare de întreținere a animalelor pentru produsele importate.
4. Să se asigure că inițiativa UE privind acvacultura durabilă anunțată în Pactul privind oceanele este aliniată la viziunea privind acvacultura și introduce standarde obligatorii privind starea de întreținere a animalelor.
 5. În paralel cu pregătirea unei viziuni pentru acvacultură pentru 2040, pregătirea unui plan de acțiune al UE pentru alimentele albastre, inclusiv toate tipurile de acvacultură, pentru a consolida sistemul alimentar acvatic al UE.
 6. Introducerea dispozițiilor din legea-cadru prevăzută pentru sistemele alimentare durabile, inclusiv:
 - Un sistem holistic de etichetare privind durabilitatea și nutriția care ia în considerare impactul unui produs alimentar asupra sănătății, biodiversității, poluării și stării de bună întreținere a animalelor.
 - Sisteme participative de garantare ca funcție a organizațiilor de producători și a organizațiilor interprofesionale, bazate pe criterii de durabilitate relevante la nivel local.
 - Program de finanțare a cercetării pentru colaborări între fermieri și institute de cercetare în cadrul sistemelor de acvacultură cele mai integrate din punct de vedere ecologic și mai favorabile stării de întreținere a animalelor.
 - Sistemele de calitate ale UE, care includ cerințe stricte privind mediul, starea de întreținere a animalelor și procesele tradiționale mai stricte, pentru a le face ușor accesibile micilor producători.
 - O cerință pentru planurile de alimentație sănătoasă din statele membre care includ acvacultura.
 7. Introducerea unui plan de acțiune strategic obligatoriu pentru acvacultură după 2030, care să orienteze statele membre către producția de produse de acvacultură sănătoase, durabile și care respectă starea de întreținere a animalelor.
 8. Să se asigure că noul sistem de finanțare care înlocuiește FEAMPA pentru politica comună în domeniul pescuitului, Pactul privind oceanele și politica maritimă și de acvacultură a Uniunii sprijină statele membre să producă produse de acvacultură sănătoase, durabile și care respectă starea de întreținere a animalelor.
 - Această propunere ar trebui să condiționeze acordarea finanțării de criterii sociale, de mediu și de stare de întreținere a animalelor și să recompenseze fermierii și producătorii care îndeplinesc aceste criterii și dezvoltă o producție care favorizează regenerarea ecosistemelor.

- De asemenea, ar trebui să urmărească prevenirea dezvoltării sistemelor de producție care dăunează mediului și animalelor.
9. Consolidarea clauzelor privind durabilitatea în acordurile comerciale, inclusiv:
- Asigurarea că produsele importate respectă aceleași norme ca și produsele din UE, în conformitate cu legislația actualizată în domeniul social, al mediului și al stării de întreținere a animalelor, în conformitate cu normele OMC.
 - Acordarea de acces reciproc preferențial pe piață în cadrul acordurilor de liber schimb (ALS) numai produselor de origine animală care îndeplinesc standardele sociale, de mediu și de stare de întreținere a animalelor aplicate produselor UE și reevaluarea ALS actuale în acest scop.
10. Includerea unei reforme a politicii UE în domeniul acvaculturii în viziunea 2040, astfel cum a propus anterior AAC.²⁵
11. Rezolvarea barierelor persistente, menționate la pagina 5, care limitează adaptarea agricultorilor la schimbările climatice.
11. Includerea în viziunea pentru acvacultură a înființării unei unități de politică în domeniul acvaculturii a DG MARE cu personal și resurse sporite.

²⁵ Consiliul consultativ pentru acvacultură, 2024. Recomandare pentru o reformă a politicii în domeniul acvaculturii <https://aac-europe.org/en/publication/aac-recommendation-for-an-aquaculture-policy-reform/>

Avizul Consiliului consultativ pentru piețe (MAC)

În conformitate cu punctul 1 din anexa III la Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului, zona de competență a AAC corespunde „acvaculturii, astfel cum este definită la articolul 4”²⁶, în timp ce zona de competență a MAC corespunde „tuturor zonelor de piață”.

În conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din regulamentul menționat, „în cazul în care o chestiune este de interes comun pentru două sau mai multe consilii consultative, acestea își coordonează pozițiile în vederea adoptării unor recomandări comune cu privire la chestiunea respectivă”.

Actualul document AAC privind o „Viziune pentru acvacultură în 2040”, în special recomandările 3) (achiziții publice, practici comerciale neloiale, organizarea comună a pieței, sistemul școlar al UE, standarde pentru produsele importate), 6) (durabilitate și etichetare nutrițională, organizații profesionale, sisteme de calitate ale UE, planuri de dietă) și 9) (clauze de durabilitate în acordurile comerciale), abordează aspecte care țin de domeniul de competență al MAC.

- Recomandarea 3

- Achiziții publice: MAC sprijină recomandările de consolidare a rolului achizițiilor publice și de revizuire a cadrului juridic.
- Practici comerciale neloiale și regulamentul privind organizarea comună a pieței: MAC reamintește că evaluarea în curs a politicii comune în domeniul pescuitului²⁷ acoperă și Regulamentul privind organizarea comună a pieței. Evaluarea ar trebui să acopere în mod corespunzător atât produsele pescărești, cât și cele de acvacultură.
- Sistemul școlar al UE: MAC sprijină recomandarea de revizuire a sistemului școlar al UE.
- Legislația UE privind starea de întreținere a animalelor: MAC sprijină recomandarea de actualizare a legislației UE privind starea de întreținere a animalelor²⁸, care ar trebui, după caz, să includă și produsele de acvacultură²⁹. În opinia MAC, toate produsele pescărești și de acvacultură introduse pe piața internă ar trebui să respecte aceleași standarde de producție și durabilitate sau standarde echivalente.

- Recomandarea 6

- Durabilitatea și etichetarea nutrițională: Așa cum s-a exprimat anterior³⁰, MAC consideră că „Cadrul sistemului alimentar durabil” ar fi fost cea mai adecvată opțiune politică pentru încorporarea măsurării și comunicării privind durabilitatea socială și de mediu în produsele pescărești și de acvacultură, permițând consumatorilor să facă comparații privind durabilitatea tuturor produselor alimentare introduse pe piața UE.

²⁶ În conformitate cu definiția de la articolul 4, „prin «acvacultură» se înțelege creșterea sau cultivarea de organisme acvatice utilizând tehnici destinate creșterii producției organismelor în cauză peste capacitatea naturală a mediului, într-un cadru în care organismele respective rămân proprietatea unei persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă a creșterii și cultivării, până la recoltare și incluzând recoltarea”.

²⁷ [Avizul MAC privind „Evaluarea politicii comune în domeniul pescuitului \(2014-2024\)”](#)

²⁸ [Avizul MAC privind „Revizuirea legislației UE cu privire la starea de întreținere a animalelor”, \(30 martie 2022\)](#)

²⁹ [Avizul MAC privind „Propunerea legislativă privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe: considerații privind piața UE a produselor pescărești și de acvacultură” \(8 iulie 2025\)](#)

³⁰ [Avizul MAC privind „Dezvoltarea indicatorilor de durabilitate a pescuitului de către CSTEP” \(30 ianuarie 2025\)](#)

MAC sprijină recomandarea privind dispozițiile referitoare la etichetarea nutrițională³¹.

- Organizații de producători și organizații interprofesionale: MAC sprijină recomandarea privind dispozițiile referitoare la sistemele de garantare participative³².
- Sistemele de calitate ale UE: MAC sprijină recomandările privind dispozițiile referitoare la sistemele de calitate cu cerințe solide și ușor accesibile micilor producători.
- Planuri de alimentație sănătoasă din statele membre: MAC susține recomandarea privind cerința unor planuri de alimentație sănătoasă.

- Recomandarea 9

- Produse importate: MAC sprijină recomandarea privind asigurarea faptului că produsele importate respectă aceleași norme UE ca și produsele UE, dar consideră că posibilitatea recunoașterii echivalenței reprezintă o provocare practică. După cum s-a menționat anterior, toate produsele pescărești și de acvacultură introduse pe piața internă ar trebui să îndeplinească aceleași standarde de producție și durabilitate sau standarde echivalente, produsele importate urmând să se alinieze progresiv la aceste standarde, într-un mod realist și bazat pe colaborare. Pentru a sprijini acest lucru, ar trebui să existe o definiție clară și coerentă a ceea ce constituie un nivel acceptabil de conformitate pentru operatorii din afara UE, împreună cu perioade de tranziție adecvate pentru a permite adaptarea. Pentru a contribui la facilitarea acestui proces, UE ar trebui să colaboreze cu instituțiile financiare mondiale pentru a direcționa investiții specifice către țările partenere, ceea ce va încuraja în continuare creșterea durabilă și va accelera convergența standardelor globale.
- Acorduri de liber schimb: MAC sprijină recomandarea privind acordarea unui acces reciproc preferențial pe piață numai produselor de origine animală care îndeplinesc standardele aplicate produselor UE. În opinia MAC³³, comerțul ar trebui să fie durabil și să acorde prioritate produselor provenite dintr-o producție responsabilă. UE ar trebui să promoveze perioade de tranziție realiste care să permită țărilor terțe partenere să se alinieze progresiv la standardele UE privind durabilitatea, siguranța alimentară și trasabilitatea, fără a provoca perturbări majore ale comerțului. Definițiile clare ale nivelurilor de conformitate acceptabile pentru operatorii din afara UE și mecanismele de sprijin în colaborare ar contribui la asigurarea unei alinieri armonioase la cerințele UE.

În ceea ce privește domeniile de competență menționate mai sus, MAC nu va comenta recomandările rămase. MAC a adoptat anterior un aviz privind o „Viziune pentru pescuit, acvacultură și piața acestora în 2040”³⁴.

³¹ [Avizul MAC privind „Consultarea publică referitoare la revizuirea Regulamentului UE privind furnizarea de informații referitoare la produsele alimentare către consumatori”, 30 martie 2022](#)

³² [Avizul MAC-SWWAC privind „Organizațiile de producători în cadrul organizării comune a pieței în sectorul produselor pescărești și de acvacultură” \(7 mai 2025\)](#)

³³ [Avizul MAC privind „A douăzecea sesiune a Subcomitetului FAO pentru comerțul cu pește” \(20 august 2025\)](#)

³⁴ [Avizul MAC privind „Viziunea pentru pescuit, acvacultură și piața acestora în 2040” \(15 iulie 2025\)](#)

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC)

Rue Montoyer 31, 1000 Bruxelles, Belgia

Tel.: +32 (0) 2 720 00 73

E-mail: secretariat@aac-europe.org

LinkedIn:

<https://www.linkedin.com/company/aquaculture-advisory-council/>

www.aac-europe.org